

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ IV. Exemplum tantum est, ideoque fidem facit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

interueniebant tantum proprij nominis characteres, nullo autem modo characteres Regiæ dignitatis aut officij, nisi demum post Conradi SALICI tempora, prout ex innumeris veris & genuinis Diplomatis veterum Regum, & apud nos, & vbi vbi illa alibi sint, ostendi potest; at prætenfum Dagoberti Diploma, nomen etiam Regis apponit.

Tertio, quia in prætenso Diplomate Dagoberti dicitur subscripsisse Principius Spirensis Episcopus, quod esse non potest; cum constet ex Annalibus Ecclesiæ Spirensis apud Casparum Bruchium *in epitome de Germ. Archiep. & Episcop.* & apud Munsterum *lib. 5. cosm. c. 149.* Principium ad Episcopum Spirensis tandem euectum anno DCLII. eo ipso enim mortuus est antecessor eius Athanasius, Prætenfæ autem literæ Dagoberti in Aduersarij libello ponuntur Datæ Anno DCXLIII. Adde quod ipse Principius Anno DCLXXVIII. mortuus sit, cum viginti quinque annos iuxta tabulas Spirenses in Episcopatu expleßet, vnde iterum sequitur, quod Anno DCXLIII. Episcopus esse non potuit.

Quarto, quia prætenfum Diploma Dagoberti non habet locum, neque diem Datæ, contra morem, qui in aliis Dagoberti priuilegijs obseruatur apud Cocium & Mirzum *locis citatis supra.*

Quinto, quia manifestè falsam in constructione latinitatem continet, & quidem in verbis ipsis substantialibus, & ad scriptoris intentum maximè pertinentibus, adeo, vt in oratione sensus non sit, nec quidquam de Cella enuntiet, sic enim habet. *Præcipimus atque iubemus, vt omnes res vel facultates ad Ecclesiam S. Petri Treuerica Vrbs pertinentes scilicet Cellam S. Hilarij, quæ nunc appellatur S. Maximini, &c. & Cellam S. Paulini & S. Eucharij, &c. Basilicam S. Martini sitam in pago Maiginensi & ceteras Basilicas, Castella, Vicos, Villas, Vincas, syluas sub iure S. Petri Treuirensis Ecclesiæ permaneant.* Ibi Cellam; vicos, villas permaneant, atqui falsa talis latinitas vitiat Rescriptum, illique fidem adimit. Ita Decreuit Lucius III. Pontifex. *Quibus, inquit (litteris Apostolicis) quoniam manifestum continent in constructione peccatum fidem te nolumus adhibere, c. ad audientiam 1. de Rescriptis. Gl. & DD. consentiunt.*

Denique, quia repugnat & contrariatur alteri cuidam Sigiberti Regis prætenso Diplomati, quod in libello sub lit. B. exhibetur, prout sequenti sectione ostendetur. Quapropter neutri in iure secundum Leges fidem habere oportet. *l. Scriptura 14. c. de fide instrumentorum.*

S. IV. Exemplum tantum est, ideoque fidem non facit.

A Utographum & Originale huius Documenti nunquam in litibus, conferentiis, aliisque occasionibus exhiberi potuit, cum tamen id instanter petiuerimus. Itaque in processu Spirensi Anno MDXLIX. inchoato, non exhibita Originalia, sed nuda exempla, tum aliunde, tum ex ipso libello & verbis in Voto Camerae allatis, *in Voto Camerae n. 88. pag. 89.* clarè conuincitur. Sed neque in conferentia Anni MDCXV. neque in processu Julico exprimi potuit illud Originale, sed nuda semper copia & exemplum visum est, & quidem exemplum non ab ipso Originali extractum, sed copiarum alicuius, necio vnde excopiatæ, exemplum.

Exempla verò fidem non facere nisi ex Originali solemniter exscripta sint, idque citata & præsentate parte, in iure notissimum est, *cap. 1. de fide instrum. l. quicumque 2. ff. eod. l. vlt. ff. Testament. quemad. aper. l. 3. C. de Rescriptis. Did. Conary.*

pract. qq. c. 21. n. 4. vers. tertio exigitur, DD. passim, & ipse Scriptor in Voto, loco citato fatetur.

Quod optimis ac iustissimis de causis ita Pontifices & Imperatores decreuerunt, quia siue dolo, siue casu, facile est in exemplatione mutationem aliquam aut errorem irrepere, aut non Originale pro Originali proponendo, aut dum exemplator neque signa, neque subscriptiones, rasuras, lituras, mutationes satis exactè perspiceret. Postulat igitur Iustitiæ & æquitatis ratio, ut pars, cuius interest fraudem non fieri, adsit exemplationi, ut Originale videat, consideret, scrutetur, opponat, alleget contra, si quid habeat, uti passim à DD. tractatur.

*s. V. Nomen Cellæ S. Hilarij nullo modo Monasterio
S. Maximini aptari potest.*

VERVM, etiam si Originale istius prætensî Diplomatis exhiberetur omnibus numeris absolutum, & à tot, quot recensuimus, vitiis liberum, nihil tamen inde contra Monasterium S. Maximini confici posset. Illud enim, quod libelli auctor exhibet, neutiquam loqui de Monasterio nostro, quod S. Iohanni Apostolo per Sanctum Agritium dedicatum, postmodum, ob depositum ibidem sacrum S. Maximini corpus, ab illo nomen accepit, ex ipsius documenti hîc exhibiti contextu clarum est & euident, nam si qua eius verba de Monasterio nostro intelligi possent, essent utique illa, quæ dictus scriptor maiore Charactere posuit, nempe, *ut omnes res vel facultates ad Ecclesiam Sancti Petri Treuericæ Urbis pertinentes, scilicet Cellam Sancti Hilarij, quæ nunc appellatur Sancti Maximini, quæ est in prædio Sancti Petri constructa, &c. permaneat.*

At verò hæc verba nullo modo intelligi possunt aut debent de Monasterio nostro S. Maximini, quia illud non est, nec vnquam nominatum est, aut vnquam fuit Cella S. Hilarij, neque circumstantias istius Cellæ ibi descriptas habet, uti ex sequentibus rationibus manifestum est.

Primò, quia ex omnibus documentis & Diplomatis Originalibus, quæ exhibemus, certum est, Monasterium prædictum à S. Iohanne Apostolo, deinde à S. Maximino nomen accepisse. vide & considera, præter Dagobertinum nostrum, Diplomata Pipini, Caroli Magni, Ludouici Pii, Ottonis M. Ottonis III. Conradi Salici, Henrici Nigri, Henrici Iunioris, aliaque plurima, quæ semper agunt de Ecclesia, vel Monasterio, vel Abbatia S. Iohannis, vbi S. Maximinus Christi Confessor corporaliter quiescit, & hoc additamento peculiariter volunt designatum Monasterium illud, cuius iura confirmabant, illudque distinguunt & discriminant ab alia quauis S. Maximini Ecclesia, vbiunque illa sit. Nusquam autem, neque in illis, neque in aliis vllis documentis, chartis aut libris Monasterii, vllum vel minimum est vestigium, quod vnquam Cellæ Sancti Hilarij nomen habuerit.

Secundò, quia nulla etiam est apparentia, vel tenuissima vmbra apparentiæ, cur Monasterium nostrum vel eius Ecclesia vocetur, aut vnquam nominata sit Cella S. Hilarij: siue enim Cellam voces locum secretum ab hominum victu separatam, ad Deo vacandum deputatum, ut eam describit Bonifacius VIII. *c. priuilegium de verb. significat. in 6.* siue eam capias pro sepulchro, in quo significato eâ utitur Tertullianus *lib. de resurrect. carnis*, neutro modo potuit dictum Monasterium nominari Cella S. Hilarij.